

Sygn. akt IV KK 206/21

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **A.S.**

skazanej z art. 270 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 czerwca 2021 r.

wniosku obrońcy skaranej

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wstrzymać wykonanie wobec A.S. wyroku Sądu Okręgowego
w C. z dnia 16 września 2020 r., sygn. akt VII Ka (...),
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 7 listopada
2019 r., sygn. akt IV K (...).**

UZASADNIENIE

W kasacji wywiezionej w sprawie A. S. obrońca skaranej, powołując się na przepis art. 532 § 1 k.p.k., wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 16 września 2020 r., sygn. akt VII Ka (...). Zaznaczył, że wskazany wyrok, „który co do winy i sprawstwa faktycznie utrzymał w mocy rozstrzygnięcie pierwszoinstancyjne, spowoduje, że osoba co do której winy i sprawstwa zachodzą poważne wątpliwości – nie rozwiane w toku zwyczajnego postępowania jurysdykcyjnego, zostanie zmuszona do odbycia kary bezwzględnej pozbawienia wolności”. Zdaniem obrońcy podnoszone zarzuty kasacyjne uzasadniają wstrzymanie wykonania kary do czasu rozpoznania kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie, niezależnie od faktu, że Sąd Okręgowy w C. postanowieniem z dnia 18 marca 2021 r., sygn. akt VII Kzw (...), odroczył A. S. wykonanie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt IV K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w C. z dnia 16 września 2020 r., sygn. akt VII Ka (...), na okres 1 roku, tj. do dnia 18 marca 2022 r. (k. 491 akt sprawy). Należało bowiem uznać, że fakt wydania wspomnianego postanowienia nie rzutuje na procedowanie sądu kasacyjnego w związku ze zgłoszeniem przez obrońcę wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, w szczególności nie dezaktualizuje tego wniosku, skoro decyzja podjęta na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. odnosi się do wykonania całego orzeczenia (wyroku), a nie tylko do wykonania rozstrzygnięcia o karze, nadto nie określa końcowego terminu wstrzymania.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją powinno mieć miejsce wtedy, gdy zachodzą wyjątkowe okoliczności, które uprawdopodobniają przypuszczenie, że wykonywanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji spowoduje dla osoby skazanej nieodwracalne niekorzystne skutki, w szczególności doprowadzi do jej nieuzasadnionego pokrzywdzenia. Ma przy tym znaczenie, czy wstępny ogląd skargi prowadzi do wniosku, że jej uwzględnienie skargi jest w znacznym stopniu prawdopodobne.

Przenosząc te uwarunkowania na grunt niniejszej sprawy, należy stwierdzić, oczywiście nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia, że chociaż drugi zarzut kasacji, podnoszący orzeczenie przez Sąd Okręgowy kary rażąco niewspółmiernej, jest niedopuszczalny w świetle art. 523 § 1 zd. drugie k.p.k., to nie wydaje się być pozbawiony racji zarzut pierwszy, wskazujący na rażące i mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przez Sąd Okręgowy art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4, art. 7 i art. 457 § 3 k.p.k. w wyniku nienależytego rozważenia zarzutów apelacji, podnoszących dokonanie przez Sąd pierwszej instancji dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego. Ewentualne potwierdzenie podczas rozpoznania kasacji zasadności tego zarzutu skutkowałoby uchynieniem zaskarżonego wyroku, jest zatem wskazane, by do rozpoznania kasacji, co nie nastąpi w najbliższym czasie, jego wykonanie zostało wstrzymane, zwłaszcza że z

wykonaniem tym wiąże się pozbawienie skazanej wolności, którego skutki są z reguły nieodwracalne.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.